

KADIJA

*če se vzameš vase
in greš ves noter
se kopaš v svoji lepoti
se občuduješ v svoji samoti
lepo kajne efenija moj*

*pa planiš kot volk
pa si volk
in dobro ti je živali*

*a vzameš se vase
in greš ves noter
se kopaš se občuduješ
toliko dni se efenija moj
toliko dni se ves bel in čist
pa se sliniš in siliš in pereš in bereš
pa kličeš prekletstvo nad opolzke postaje rumenih juter
pa jih čakaš bleščeče luči velikih nedelj
jih iščeš pokopane zaklade zelenih škratov*

*o ja
vmes pa se sliniš in siliš in pereš in bereš*

MARJANA MOŠKRIČ

LAKAJ

*ko se stemni pod mojim oknom večno stoji lakaj
kot stekla senca pozabljenega psa
kot sluzasta reka za katero so me učili plavati
kot bela preteča koščena roka*

ko se stemni pod mojim oknom z vsemi svojimi demoni stoji lakaj

MARJANA MOŠKRIČ

Godec Radovan

*ki si gradil mostove
ki si se vozil z vlaki
ki si pozabljal svoja kristalna semena
v blodnih ledinah hladnih oranž
ti nisi dan
noč si
in pot
ki zdaj krmiš ptice
pojoča jabolka so dozorela
in ne zapela
ej brat človeški Radovan
ki zdaj krmiš ptice
saj je s tabo vred vse odveč*

MARJANA MOŠKRIČ

NA EKS

*neznano je le nerazumljivo
znano je samo neznano
pijanah dni dušam odklenjenih je vse preveč ključavnic
in roke so polne jalovih plodov sveto pijanah dni
polne utrujenih steklenic nekega poslednjega kroka*

*polnost pijanosti
polnost vprašljivosti
polnost neizbežnosti*

*in si samo še oglje starih mostov in zaprašenih podrtij
samo še uvela sončnica nekih tujih sanj
samo kamen mejnik v puščavi belega skalovja*

MARJANA MOŠKRIČ

Korak za korakom

Foto A. ZUPAN

*če greš na levo mogoče se vrneš
če greš na desno se komajda še
nikoli pa če greš naravnost*

*a neko mojstvo terja sodanost hotenja
neki jaz polni glavo s kraticami puhlosti
moja senca pa še izbira med razpotji*

*naj grem tja kjer ti pogreje kosti velik masten piton
ali tja kjer ti tvoje telo razobesijo kot mesarji meso
kjer začne brezvezje plesti svoje vezje
se zliva v kužnost rumenih juter
ki s pohotno zlobo prebadajo krhke resnice vprašljivosti*

*in le kdo si ki predeš sivo kopreno meglenih pozab
le kdo ki ponavljaš zgodbo o ubogem človeku ki ga v nesreči
sreča*

sreča

*me zavdal da se plazeči vretenčar obračam po vetru
kdorkoli si*

meni se hoče jasnih spozab

*torej
mehka preproga debelih krokarjev je pripravljena
le urno brat moj
pogumno prijatelj
ponosno brat človeški
mrzlo sin človeški
meni se hoče mojih spozab
jaz grem naravnost*

MARJANA MOŠKRIČ

REPUBLIKA SLOVENIJA